

پیام هیئت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به مناسبت روز جهانی کارگر

برای اصلاحات، تضمین کار، تشکل مستقل و دستمزد مناسب مبارزه کنیم!

کارگران و زحمتکشان ایران!

روز اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی کارگر، مظهر همبستگی، تجلی اراده واحد اردوی کار، یادآور پیکارهای سترگ و رزم تاریخی کارگران برای آزادی، عدالت و پیشرفت است. مقدم این خجسته روز بر شما و همه کارگران و زحمتکشان جهان مبارکباد!

کارگران و زحمتکشان!

روز جهانی کارگر در ایران در شرایطی برگزار می‌شود که بحران سیاسی و اقتصادی همه جانبه کشور را فرا گرفته و بار طاقت فرسای فقر، بیکاری مزمن، ورشکستگی صنایع و اخراج‌های دسته‌جمعی کارگران بر دوش شما سنگینی می‌کند. منشا بحران سیاسی، ساختار سیاسی کشور و مخالفت تمامیت‌خواهان و در راس آن‌ها ولی فقیه با تغییر این ساختار است. اینان اصلاحات نمی‌خواهند. در چهار سال اخیر قتل نویسندگان و روشنفکران، یورش به کوی دانشگاه، دستگیری دانشجویان، تصویب قوانین ضدکارگری در مجلس پنجم که محافظه‌کاران اکثریت آن را در اختیار داشتند، تعطیلی جمعی روزنامه‌های مستقل، مخالفت با تشکیل نهادهای صنفی مستقل و تشکلهای کارگری، بازداشت نیروهای ملی‌مذهبی به اتهام براندازی همه با هدف سرکوب اصلاحات انجام گرفته است. تمامیت‌خواهان هم چنان با تمام توان تلاش می‌ورزند جنبش دوم خرداد را که شما کارگران و زحمتکشان دوشادوش زنان، دانشجویان، جوانان و روشنفکران آن را خلق کرده‌اید، سرکوب و اندیشه اصلاحات را ریشه‌کن کنند.

اصلاح طلبان حکومتی در برابر یورش‌های لجام گسیخته تمامیت‌خواهان به دستاوردهای جنبش دوم خرداد به جای دفاع پیگیر از مطالبات سیاسی و اقتصادی مردم و تکیه بر نیروی عظیم کارگران، زحمتکشان، دانشجویان، زنان و جوانان راه رایزنی در بالا و ((آرامش فعال)) را انتخاب کردند. آنها نه تنها با اعتصاب‌ها و اعتراضات کارگران همراهی نکردند بلکه با تلقی از اعتراضات کارگری بعنوان توطئه تمامیت‌خواهان برای برهم زدن ((آرامش فعال)) و در شرایط ممنوعیت فعالیت سندیکاها و احزاب مستقل مدافع حقوق کارگران عملاً به مافیای اقتصادی و سیاسی محافظه‌کاران و به مرتجعانی که اقتصاد کشور را به فلاکت کشانده‌اند، میدان دادند در میان کارگران به عوامفریبی بپردازند و سنگ دفاع از کارگران را به سینه بزنند.

کارگران و زحمتکشان!

ورشکستگی کارخانه‌ها، اخراج دسته‌جمعی کارگران، معوق ماندن دستمزدها، بیکاری میلیون‌ها کارگر و نیروی فعال و جوان کشور، گسترش فقر و فلاکت پی‌آمد سیاست اقتصادی حامی ((آقازاده‌ها)) و دلال‌پرور حاکم بر کشور است. ((آقازاده‌ها)) برای شما چهره‌های آشنایی هستند. آنان به بیت رهبر رفت‌وآمد دارند. سالانه میلیاردها دلار ارز حاصل از فروش نفت و دسترنج تلاش شبانه‌روزی شما به چاه ویل این ((آقازاده‌ها)) و مافیای اقتصادی سرازیر می‌شود. آنان سال به سال ثروتمندتر می‌شوند و کارگران و زحمتکشان فقیرتر. این فقر را دستمزدهای تعیین شده تشدید می‌کنند. مبلغی که از طرف دولت با دخالت کارفرمایان به عنوان میزان حداقل دستمزد تعیین می‌شود با هزینه واقعی زندگی کارگران و رشد تورمی قیمت‌ها تناسبی ندارد. مبارزه کارگران در ده‌ها کارخانه بزرگ و کوچک در سرتاسر کشور برای گرفتن دستمزدهای معوقه، نشان می‌دهد که کارفرمایان حتی حاضر به پرداخت حداقل دستمزدها هم نیستند.

کارگران و زحمتکشان!

جنبش کارگری ایران دوران مبارزاتی دشوار و سرنوشت‌سازی را طی می‌کند. ارزیابی مبارزه یک سال اخیر طبقه کارگر ایران نویدبخش پیروزی و پیشرفت بیشتر برای دستیابی به مطالبات صنفی و سیاسی کارگران است. در سال گذشته کارگران نزدیک به ۷۰۰ مورد اعتصاب، تظاهرات، راه‌پیمایی، تحصن، راه‌بندان برای جلب حمایت افکار عمومی، طومارنویسی و... در واحدهای تولیدی و کارخانجات کوچک و بزرگ کشور به راه انداختند. اعتصاب کارگران ماشین‌سازی تبریز و شرکت حفاری نفت برای جلوگیری از واگذاری این واحدها به شبکه مافیای اقتصادی که بر آن نام خصوصی سازی گذاشته‌اند، تجربه موفق به همراه داشت. در سال گذشته کارخانه‌های کفش ملی، نساجی مازندران، علالدین، پارس الکتریک، سیمین اصفهان، شادان‌پور، شهرداری تهران، کفش سه ستاره، پاستوریزه گیلان، جامکو و... کانون حرکات اعتراضی کارگران علیه تسلیم آن‌ها به مافیای اقتصادی اخراج کارگران، برای پرداخت دستمزدهای معوقه، تبدیل قرارداد موقت به دائمی، پرداخت حق بیمه بیکاری، و ابراز ناراضی از سازمان تامین اجتماعی بودند. در این حرکات اعتراضی ((خانه کارگر)) منفی عمل کرد و نشان داد که مخالف سازماندهی مستقل کارگران و استقلال عمل آنان در برابر مصلحت‌اندیش‌های دولت و نیروهای سیاسی است. مبارزه کارگران علیرغم گستردگی، تنوع اشکال و خواسته‌ها به دلیل جدایی کانون‌های اعتراضات از یکدیگر، ضعف

اطلاع‌رسانی، فقدان اتحادیه‌های مستقل کارگری، ممنوع بودن احزاب و مطبوعات مستقل مدافع کارگران، هراس و بدبینی اصلاح‌طلبان حکومتی نسبت به اعتراضات کارگری، تاثیر عمده‌ای در تغییر شرایط اقتصادی و تامین حقوق کارگران نداشته است. اما پیوستگی و تداوم حرکات اعتراضی در ارتقای شناخت کارگران نسبت به اهمیت تشکل‌های مستقل، سندیکاها، حق اعتصاب موثر بوده است.

کارگران و زحمتکشان ایران!

۱۱ اردیبهشت، روز شماسست. روز طرح مطالبات و خواسته‌های شما از حکومت و کارفرمایان است. بازپرداخت دستمزدهای معوقه، تعیین حداقل دستمزد متناسب با تورم، به رسمیت شناخت بی‌قید و شرط حق تشکل، بستن قرارداد کار دسته‌جمعی و اعتصاب در قانون کار و قانون اساسی، برخورداری همه کارگران در واحدهای کوچک و بزرگ از حقوق تضمین شده در قانون کار و دفاع از آزادی بیان و تشکیل اجتماعات حق مسلم شماسست. در روز کارگران این مطالبات را همه‌جا طنین‌انداز کنید. راه اصلاحات اقتصادی از راه اصلاحات سیاسی نه تنها جدا نیست بلکه تماما به آن وابسته است. این راه بدون آزادی، بدون مشارکت عموم مردم در امور خود و در امور جامعه گشوده نخواهد شد. روز اول ماه مه را با دفاع از اصلاحات سیاسی و اعتراض به شبیخون تمامیت‌خواهان به دستاوردهای اصلاحات پرشکوه برگزار کنید.

گرامی باد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت)

هیئت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

اردیبهشت ۱۳۸۰